

ELS VOLTANTS DEL PARK GÜELL

Sense cap mena de dubte, el Park Güell és el principal reclam internacional per a turistes i visitants del districte de Gràcia. Milers de persones el visiten cada dia i es deixen sorprendre pel seu encant i la seva història. El Park Güell, després de més de cent anys d'ençà de la seva construcció, ha estat testimoni passiu de moltes transformacions als barris del seu voltant que han anat deixant grans vestigis d'aquesta història i que avui aniràs descobrint al llarg d'aquesta ruta.

Abans de començar, però, vet aquí una breu descripció del territori que trepitjaràs. Es tracta de la suma de tres grans barris: Vallcarca i els Penitents a l'oest del Park Güell, el Coll al nord i la Salut al sud.

El barri de la Salut té un origen agrícola que es remunta a la segona meitat del segle XIX amb masies força importants com ara Ca l'Alegre de Dalt (avui dia desapareguda), Can Tusquets, Can Xipreret i Can Muntaner. Aquestes masies —i, posteriorment, l'església de Nostra Senyora de la Salut— van atreure bona part de la burgesia barcelonina, que va escollir l'indret per edificar-hi les seves cases d'estiu i d'aquesta manera fugir de les epidèmies que patia la ciutat de Barcelona. Algunes de les personalitats més il·lustres que han viscut en aquest barri han estat el filòleg Pompeu Fabra i el poeta Joan Maragall.

Un cop passem el bosc del Park Güell, entrem al barri del Coll. De seguida hi veiem l'església de Nostra Senyora del Coll, del segle XI, en un dels turonets vora la serra de Collserola. Els senyors feudals acostumaven anar a caçar porcs senglars en aquesta zona, just abans que fos ocupada pels bandolers que s'amagaven a les coves Cimany (més tard, mines de ferro). El desenvolupament urbanístic més gran del barri correspon als anys seixanta, gràcies al creixement de l'editorial La Bruguera. Aquesta important editorial donava feina a molts veïns i alhora omplia d'il·lusió la canalla del moment, que trobava gran part dels seus personatges de còmic en unes historietes d'humor plenes de costumisme satíric. L'altre parc d'aquest barri —que també es visita en aquesta ruta— és el de la Creueta del Coll, una antiga pedrera que ofereix un espai verd als veïns d'una zona molt atapeïda de cases.

De baixada, travessant el viaducte de Vallcarca, arribem a un dels barris amb més altura respecte del mar de tota la ciutat i amb un pendent molt pronunciat: Vallcarca i els Penitents. El veïnat de Penitents es va originar el 1902 amb la urbanització dels terrenys de la casa senyorial de Can Gomis, on actualment hi ha el Parc Sanitari Pere Virgili. El nom de Penitents prové de les reunions que molts fidels van fer durant anys en un convent que, més endavant, va ser adquirit per mossèn Jacint Verdaguer per un breu període de temps i que posteriorment es va esfondrar. La zona de Vallcarca, entre els turons del Putxet i el Coll, estava regada per les aigües de la seva riera, que dona nom a una de les principals vies de comunicació que travessa Gràcia, l'avinguda de Vallcarca. Amb els canvis urbanístics soferts durant els darrers anys, un dels edificis més significatius de l'avinguda, el *meublé* la Casita Blanca, ha acabat desapareixent. Durant la postguerra civil espanyola, el *meublé* va ser l'objectiu dels assalts d'un famós maquis, que s'amagava al barri del Carmel, anomenat Josep Lluís Faceries. Aquesta famosa casa de cítes, sempre present en la memòria dels seus veïns, és homenatjada actualment amb un enorme grafit d'art urbà pintat a la paret mitgera del solar que va ocupar en el passat.

La ruta, que es pot fer en tots dos sentits, comença a la plaça de Rovira i Trias i acaba a l'església de la Mare de Déu de Gràcia i Sant Josep, coneguda popularment com els Josepets.

7 **Casa Tomàs Valls**
c. de la Mare de Déu de la Salut, 31 i 37

Casa familiar de planta quadrada i estil neoclàssic concebuda el 1898 per Eudald Pagès. Sòbria i sense decoracions, en destaquen la potent cornisa perimetral i la terrassa coronada amb barana que sobresurt a la coberta plana.

1 **Plaça de Rovira i Trias**
Pl. de Rovira i Trias

Testimoni dels canvis del barri, la plaça va ser l'escenari dels balls del Gremi de Pagesos de Gràcia i va acabar acollint el tramvia i el cinematògraf que projectava pel·lícules mudes acompanyades per un pianista.

La plaça porta el nom de l'arquitecte que va planificar-la. Antoni Rovira hi resideix assegut en un banc, en forma d'estàtua de bronze, amb el projecte per urbanitzar l'Exemple als seus peus.

2 **Habitatge classicista**
c. de la Providència, 79

Casa de dues plantes d'estil classicista amb balcons semicirculars, sostinguts per mènsules amb figures humanes.

3 **Casa Josep Castelló**
c. de Sors, 23 i 25

Residència modernista del 1910, obra de Josep Masdeu Puigdemasa, coneguda per les seves columnes i la decoració floral de les baranes i la vegetació geometritzada a les pilastres i llindes. Juntament amb la façana d'estuc que imita carreus llisos a la planta baixa i buixardats a la planta pis, la decoració és la que li dona una personalitat marcada a l'edifici.

4 **Casa Gustà**
c. de Ca l'Alegre de Dalt, 72 i 74

Palauet del 1910 que barreja elements gòtics, com ara l'arc ogival de la porta i les finestres geminades, amb els relleus florals i la forja modernistes.

L'arquitecte municipal Jaume Gustà i Bondia va rebre una menció d'honor en el concurs d'edificis artístics per l'ús exemplar de les arts aplicades: pintures murals, trencadissos de ceràmica, vitralls i treballs amb fustes tropicals.

5 **Cal Xipreret - Club Tennis de La Salut**
c. de la Mare de Déu de la Salut, 75

De masia catalana vuitcentista a escola de tennis de la qual han sorgit grans tennistes com ara Àlex Corretja i Manolo Orantes.

De l'origen rural, amb vinyes i mines d'aigua, encara hi trobem la reproducció del rellotge solar amb la inscripció *Sine sole sileo* (sense sol guardo silenci). La fallida urbanització en cases-jardí converteix Cal Xipreret en el club social i esportiu de la burgesia. Les revetlles de Sant Pere dels anys cinquanta arribaven a congregat 5.000 convidats al Salut Sport Club.

6 **Ermita de la Mare de Déu de la Salut**
c. de la Mare de Déu de la Salut, 55

Capella d'estil neogòtic que dona nom al barri de la Salut construïda el 1864 per Antoni Maria Morera en agraïment a la Mare de Déu per haver superat una malaltia greu.

8 **Reial Santuari de Sant Josep de la Muntanya**
Av. del Santuari de Sant Josep de la Muntanya, 25

Centre de culte i pelegrinatge que acull l'obra social de la beata Petra de Sant Josep, adreçada a menors en risc d'exclusió social.

Construït al principi del segle XX per Francesc Berenguer i Mestres (col·laborador de Gaudí), el santuari és d'estil neoromàntic, amb tocs modernistes. Aixecat amb les pedres del mateix terreny, en destaca l'escala de doble tram que puja per l'esplanada i l'oratori amb el retrat de la beata, obra d'Isabel Guerra Peñamaria.

9 **Kasa de la Muntanya (KM)**
Av. del Santuari Sant Josep de la Muntanya, 19

L'antiga caserna de la Guàrdia Civil, finançada per Eusebi Güell en un intent de dotar de seguretat el Park Güell amb el compromís que tornaria a la seva família un cop marxessin els agents, és un edifici "okupal" des de fa més de vint anys. A la KM, tal com es coneix la Kasa de la Muntanya al barri, s'hi duen a terme projectes alternatius.

10 **Casa Pere Jaqués**
c. d'Olot, 2 i 4

A pocs metres del Park Güell, aquesta casa monumental és una bona mostra de les imponents torres d'estiu i de la burgesia barcelonina.

Sobre el terrat, amb una barana d'un calat delicat, s'hi aixeca la torrassa amb coberta de piràmide truncada i envoltada per una galeria amb arcades de regust medievalista que destaca en un edifici de línies rectes i geometria perfecta.

11 **Can Muntaner de Dalt**
Park Güell

Eusebi Güell va encarregar la rehabilitació de Can Muntaner de Dalt —coneguda com a Casa Larrard— a Antoni Gaudí, qui va afegir-hi el porxo, l'arc d'accés a la capella i l'hivernacle. La simbologia maçònica és present a les teles neoclàssiques amb divinitats gregues, obra de Francesc Pla.

Fins a la mort del comte va ser un important punt de trobada de la societat barcelonina i des del 1929 és una escola.

12 **Park Güell**
c. d'Olot, 1 i 13

El Park Güell és Antoni Gaudí. El Park és una de les obres més emblemàtiques d'aquest arquitecte, el somni d'un geni que ha esdevingut un dels símbols de la ciutat. No hi ha record, postal o fotografia que no inclogui un drac de ceràmica i els bancs ondulats del mirador. El Park Güell, símbol de la Barcelona modernista, convidava a endinsar-se en un món fantàstic en el qual els jardins i l'arquitectura es fonen en un únic paisatge.

13 **Casa Museu Gaudí**
Park Güell, ctra. del Carmel

La Casa Museu Gaudí, que acull dibuixos, maquetes i mobiliari original de l'arquitecte, es troba sota les xemeneies i la coberta de trencadís ceràmic.

Els plànols de la casa d'estuc rosat, projectada per Francesc Berenguer, els va haver de signar el seu amic Gaudí perquè ell encara no tenia la titulació necessària. Aquesta havia de ser la primera de les moltes cases del Park Güell, però atès que sabien que no es vendrien, el mateix Gaudí hi va viure fins al 1926.

14 **Casa Martí Trias i Domènec**
c. d'Olot, 5

La casa de l'advocat Martí Trias, que gaudeix d'unes impressionants vistes a la ciutat, va ser l'única que es va aixecat a tot el Park Güell. Projectada per Juli Batllellé, és fidel a l'estil del seu mestre Domènec Montaner i també de Gaudí, per a qui va treballar.

La casualitat va voler que fos el fill de la família, estudiant de Medicina, qui reconegués l'arquitecte en arribar a l'Hospital del Mar, com qualsevol altre desconegut, en ser atropellat per un tramvia quan anava a la Sagrada Família.

15 **Mirador de Joan Sales i Vallès**
Camí de Can Mora, 1

En sortir del bosc del Park Güell, no hi ha res millor que fer una parada en aquest mirador per gaudir d'unes magnífiques vistes de Barcelona. De les punxes de la Sagrada Família a les noves construccions de gratacels del Fórum... Tot Barcelona als nostres peus!

16 **Església de la Mare de Déu del Coll**
c. del Santuari, 30

L'ermita de la Font-rúbia —coneguda com la font vermosa per la terra de l'indret— acull la imatge en fusta de la Verge trobada el 1099. L'arquitecte Josep M. Ros va decidir conservar-ne el cos central i el campanar romànic quan va rehabilitar-la després d'un incendi el 1948.

Situada al camí de pas entre Vallcarca i Horta, al segle XIX va ser lloc de trobada de romeries i d'aplec polític i festius.

17 **Villa Conchita o Casa dels Metges**
Pg. de la Mare de Déu del Coll, 81

De Villa Conchita —coneguda popularment com la Casa dels Metges—, en destaca el mur que la protegeix de les mirades indiscretes. De maó vist, com si fos una gelosia, l'arquitecte Josep Maria Jujol va completar el mur amb una porta de ferro forjat i trencadissos a la barana que el corona.

18 **Finca Sansalvador**
Pg. de la Mare de Déu del Coll, 79

Rere una reixa de marcat estil modernista s'obre la finca que el doctor Sansalvador va comprar amb l'ànim de fer-hi habitatges. La treballa d'aigua amb radi, però, va canviar el projecte i va comportar l'encàrrec a l'arquitecte Josep Maria Jujol d'unes grutes per accedir al pou, d'una font i d'unes escales que enllacessin amb la Casa Queralt.

Per a visites, truqueu als telèfons: 93 219 61 34 / 647 84 30 84. www.tallerhistoriadegracia.cat

19 **Torre Queralt**
c. Pineda, 1

A prop de la Finca Sansalvador, aquesta torre —avui en desús— també pertanyia al doctor Sansalvador. El 1917 va tornar a confiar en Josep Maria Jujol perquè li construís un habitatge per llogar-lo.

20 **Parc de la Creueta del Coll**
Escultura *Elogi de l'aigua*
Pg. de la Mare de Déu del Coll, 77

Suspesa sobre un estany per quatre cables d'acer, impressiona la gran escultura de formigó armat, de 54 tones, de l'artista Eduardo Chillida. L'*Elogi de l'aigua* remet al mite de Narcís, qui es va enamorar del seu propi reflex.

21 **Parc de la Creueta del Coll**
Tòtem d'Ellsworth Kelly
Pg. de la Mare de Déu del Coll, 77

Resguardat de mirades i mig amagat, hi ha un frondós parc de muntanya amb un gran estany amb forma de mitja lluna que a l'estiu es converteix en piscina. L'acció popular dels anys vuitanta va fer que l'antiga pedrera es convertís en aquest espai de natura esquitxat d'art.

Monòlit d'acer de 15 metres d'alçada obra del pintor i escultor nord-americà Ellsworth Kelly situat a l'esplanada del parc. Un luxe a l'abast de tothom.

22 **Casa Marsans**
Pg. de la Mare de Déu del Coll, 41

El que va ser el primer alberg de joventut de tot Catalunya, el Mare de Déu de Montserrat, ocupa el palauet nascut de la passió per viatjar de Josepa Marsans i Peix, filla de banquers i propietària de la primera agència de viatges de tot Espanya. Rere la façana classicista fidel al gust burges del 1907, Juli Marial i Tey va concebre una barreja modernista i neoràb que avui en dia és Patrimoni Cultural Europeu.

23 **Torre de Sant Jordi**
c. de Sant Eudald, 11

Rere la vegetació, i com si d'una flor més es tractés, hi despunta la torre-mirador modernista del 1908, obra de Salvador Valeri i Pupurull. El trencadís de ceràmica amb motius florals i els esgrafiatos en blanc sobre el rosa de la façana ens recorden el món màgic dels contes.

24 **Escola La Farigola**
c. de Sant Camil, 29

Les reivindicacions populars van convertir en centre escolar l'edifici noucentista que Josep Goday havia aixecat on hi havia l'hostal La Farigola. Des del 1923, els porxos de l'escola acullen els jocs dels més petits sota la vigilància dels grans gerros que coronen la balustrada. Amb tot, els esgrafiatos geomètrics bicolors són els que li confereixen personalitat.

25 **Villa Esperanza**
Ptge. d'Isabel, 8

Tot i ser anterior al modernisme que s'imposaria a Barcelona anys després, el 1893 Andreu Audet ja va incloure motius florals en pedra, trencant la façana de maó vist, i va emprar mosaics ceràmics en blau i blanc amb dibuixos geomètrics per donar-li vida.

Ubicada al passatge d'Isabel, es tracta d'un element urbanístic únic que data del segle XIX i que està inclòs en el catàleg de patrimoni de la ciutat.

Hi podem admirar un frondós pi blanc (*Pinus halepensis*), catalogat d'interès local, que destaca per la seva ufanor.

26 **Casa Barangé**
Pl. Mons, 4

Amb la Segona República arriben nous aires i l'arquitectura no n'és una excepció. Als anys trenta, el Grup d'Arquitectes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània (GATCPAC) porta a la pràctica les idees d'avantguarda de Le Corbusier o de l'Escola Bauhaus en projectes com ara aquest cos cúbic de Ricard Churruga, una veritable joia del racionalisme.

27 **Viaducte de Vallcarca**
Viaducte de Vallcarca

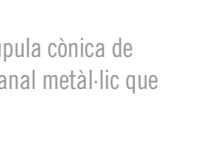
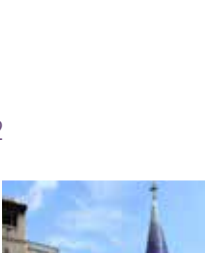
Quatre lleons alats coronen la gran estructura de formigó armat amb ferro que sorprèn tothom que arriba per primer cop al barri de Vallcarca i els Penitents.

El viaducte és un pont que uneix els dos turons d'aquest barri i que ofereix una vista impressionant de la ciutat fins al mar a tothom qui el creua.

28 **Casa Comas d'Argemir**
Av. de la República Argentina, 92

Les pujades i baixades del barri de Vallcarca i els Penitents s'evidencien en l'alçada desigual de les façanes modernistes d'aquest castell medieval amb el qual Josep Vilaseca i Casanovas va sorprendre, ja que hi va incloure un fris de ceràmica pintada amb infants músics que recorre els murs i la torrassa.

Molt més fidel als preceptes de l'època són la cúpula cònica de trencadís blau, l'arc parabòlic de l'entrada i el fanal metàl·lic que il·lumina el porxo.

29 **Casa Eudald Obradors**
Av. de la República Argentina, 90

La singularitat d'aquest edifici cantoner li ve donada justament per la continuïtat de la seva façana que fa cantonada. E. Mora Gash va accentuar-ne la monumentalitat fent créixer visualment l'alçada vertical del conjunt amb un temple de línia classicista al terrat.

30 **Casa Cortina**
Av. de la República Argentina, 82

El protagonisme de l'edifici d'habitatges Casa Cortina (1907) el té la barana de forja de la balconada contínua de la primera planta, que es converteix en tres balcons semicirculars a les plantes superiors. La cura en els detalls d'Aureo Bis i la seva repetició aconseguen donar una sensació d'ordre absolut, des de la decoració floral dels forats arquitectònics fins a l'estuc que imita carreus de pedra buixardats.

31 **Edifici modernista**
Av. de la República Argentina, 28

Com si es tractés de dos edificis, la magnífica façana noble que dona a l'avinguda de la República Argentina té tot un seguit de balconades que porten a la tribuna de fusta de la cantonada coronada per la torrassa. Resulta ben sorprenent la senzillesa de la façana lateral, on el treball ornamental del mestre d'obres Jaume Sanllehy desapareix i gairebé no hi ha ni balcons.

32 **El refugi d'obrers de Can Sert**
Av. de la República Argentina, 16 i 26

Antiga masia del segle XVIII amb una gran extensió de terres de conreu que va ser reformada com a residència d'estiu dels Sert, reconeguts empresaris industrials de Barcelona. Aquests la van cedir a les monges perquè hi poguessin acollir les dones jubilatades sense recursos que havien treballat a la seva fàbrica de catifes. Avui en dia és una residència a la qual va sumar-se la casa del canonge i director de l'asil al final del segle passat.

33 **Casa Rosa Alemany**
Av. de la República Argentina, 6

Les tribunes de fusta ricament treballades i capriciosament disposades són les protagonistes de l'edifici noucentista que marca l'inici de l'avinguda de la República Argentina.

34 **Biblioteca Jaume Fuster**
Pl. de Lesseps, 22

Poc després de la seva inauguració, al final de l'any 2005, l'edifici que conté la Biblioteca Jaume Fuster, dissenyat per Josep Linàs, va guanyar el premi FAD d'arquitectura i interiorisme. Avui en dia està considerada una de les joies del districte, no tan sols pel seu valor arquitectònic, sinó també pel fons documental de què disposa, un dels millors de la Xarxa de Biblioteques Públiques de Barcelona.

35 **Els Josepets**
Pl. de Lesseps, 25

En una altra època, on avui hi ha la plaça de Lesseps només hi havia camps i camins. Els frares carmelites descalços van decidir fundar un convent en aquest indret, just a l'encreuament de les rieres de Vallcarca i de Cassoles. L'any 1626, l'antic convent va donar peu a la formació de tota una vila, la de Gràcia. Avui en dia, del conjunt carmelita tan sols es conserva l'església barroca que presideix la plaça.

Districte de Gràcia

Gràcia és un poble orgullós i diferent. D'entre els edificis, en destaca l'arquitectura d'artistes reconeguts i d'altres anònims. Tots ells són testimoni d'una Gràcia que neix a partir d'unes masies rurals i acull les torres d'estiu i barcelonines. És la Gràcia de la burgesia modernista i la dels obrers, on la tradició i la innovació van de bracet, la casa d'artistes cosmopolites i de mestres artesans.

Tant si creus que la coneixes com si hi has arribat per primer cop, aquestes rutes a peu et permetran endinsar-te pels seus carrers —que canvien de nom a cada revolt— per gaudir de les places vibrants que la identifiquen. Gràcia és art, cultura, vida i moltes coses més. Diuen que un cop hi entres, et roba el cor per sempre més. T'hi atreueix?

Visita el web per trobar-hi la teva propera ruta: Adreça web <http://ameva.barcelona.cat/gracia/ca/home/descobrix>

I, si ho prefereixes, descarrega't l'app i t'hi acompanyarem: Adreça app **RUTES GRÀCIA**

ELS VOLTANTS DEL PARK GÜELL

- 1 PLAÇA DE ROVIRA I TRIAS
Pl. de Rovira i Trias
- 2 HABITATGE CLASSICISTA
c. de la Providència, 79
- 3 CASA JOSEP CASTELLÓ
c. de Sors, 23 i 25
- 4 CASA GUSTÀ
c. de Ca l'Alegre de Dalt, 72 i 74
- 5 CAL XIPRERET- CLUB TENNIS DE LA SALUT
c. de la Mare de Déu de la Salut, 75
- 6 ERMITA DE LA MARE DE DÉU DE LA SALUT
c. de la Mare de Déu de la Salut, 55
- 7 CASA TOMÀS VALLS
c. de la Mare de Déu de la Salut, 31 i 37
- 8 REIAL SANTUARI DE SANT JOSEP DE LA MUNTANYA
Av. del Santuari de San Josep de la Muntanya, 25
- 9 KASA DE LA MUNTANYA (KM)
Av. del Santuari de San Josep de la Muntanya, 19
- 10 CASA PERE JAQUÉS
c. d'Olot, 2 i 4
- 11 CAN MUNTANER DE DALT
Park Güell
- 12 PARK GÜELL
c. d'Olot, 1 i 13
- 13 CASA MUSEU GAUDÍ
Park Güell, ctra. del Carmel
- 14 CASA MARTÍ TRIAS I DOMÈNECH
c. d'Olot, 5
- 15 MIRADOR DE JOAN SALES I VALLÈS
Camí de Can Mora, 1
- 16 ESGLÉSIA DE NOSTRA SENYORA DEL COLL
c. del Santuari, 30
- 17 VILLA CONCHITA O CASA DELS METGES
Pg. de la Mare de Déu del Coll, 81
- 18 FINCA SANSALVADOR
Pg. de la Mare de Déu del Coll, 79
- 19 TORRE QUERALT
c. Pineda, 1
- 20 PARC DE LA CREUETA DEL COLL
ESCULTURA ELOGI DE L'AIGUA
Pg. de la Mare de Déu del Coll, 77
- 21 PARC DE LA CREUETA DEL COLL
TÒTEM D'ELLSWORTH KELLY
Pg. de la Mare de Déu del Coll, 77
- 22 CASA MARSANS
Pg. de la Mare de Déu del Coll, 41
- 23 TORRE DE SANT JORDI
c. de Sant Eudald, 11
- 24 ESCOLA LA FARIGOLA
c. de Sant Camil, 31
- 25 VILLA ESPERANZA
Ptge. Isabel, 8
- 26 CASA BARANGÉ
Pl. Mons, 4
- 27 VIADUCTE DE VALLCARCA
Viaducte de Vallcarca
- 28 CASA COMAS D'ARGEMIR
Av. de la República Argentina, 92
- 29 CASA EUDALD OBRADORS
Av. de la República Argentina, 90
- 30 CASA CORTINA
Av. de la República Argentina, 82
- 31 EDIFICI MODERNISTA
Av. de la República Argentina, 28
- 32 EL REFUGI D'OBRES DE CAN SERT
Av. de la República Argentina, 16 i 26
- 33 CASA ROSA ALEMANY
Av. de la República Argentina, 6
- 34 BIBLIOTECA JAUME FUSTER
Pl. de Lesseps, 22
- 35 ELS JOSEPETS
Pl. de Lesseps, 25

AQUESTA RUTA L'HA FET:

Nom _____ Data _____

Nom _____ Data _____

Nom _____ Data _____

Segueix-nos a Instagram i comparteix la teva experiència! #100X100GRÀCIA

Els orígens de Gràcia

Esglésies i camps són l'origen d'un poble d'intensa vida veïnal i arrelades tradicions. Et convidem a conèixer-lo i recorda que la teva empremta en condiciona el futur. **Conèix-lo**

L'arquitectura a Gràcia

Vestigis del món rural i industrial, habitatges historicistes i joies modernistes s'amaguen als carrers de Gràcia. Viu l'evolució urbanística i gaudeix dels treballs artesanals d'ahir i d'avui. **Viu-la**

Essències de Gràcia

Al districte trobem dues obres d'Antoni Gaudí declarades Patrimoni Mundial per la UNESCO: el Park Güell i la Casa Vicens. Aquesta ruta et proposa anar d'una a l'altra mentre gaudeixes de Gràcia, del seu comerç creatiu i de la seva gent. **Descobreix-les**

La burgesia al carrer Gran de Gràcia

Recuperar la cultura catalana i promoure la transformació del país era la voluntat modernista. Impressionants edificis, ostentació d'una burgesia creixent que amagava la realitat més obrera de Gràcia. **Admira'ls**

A peu de la Sagrada Família al Park Güell

Aquest itinerari és la manera més curta d'anar caminant de la Sagrada Família al Park Güell - o a l'inrevés, de baixada -, creuant el Camp d'en Grassot i Gràcia Nova, descobrint la Sedeta i moltes coses més. **Gaudeix-lo**

No em llençis! Passa'm a algú altre.

